

Sygn. akt V KZ 8/21

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie **G. B.**

oskarżonej z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 23 lutego 2021 r.

zażalenia oskarżonej,

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 18 grudnia 2020 r., sygn. akt IV Ka (...)

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia kasacji

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. w zw. z art. 528 pkt 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zażalenie pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. wyrokiem z 27 stycznia 2020 r., sygn. akt III K (...), na podstawie art. 31 § 1 k.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. umorzył postępowanie karne wobec G. B. wobec stwierdzenia, iż jej zachowanie wypełniło znamiona przedmiotowe i podmiotowe czynu zabronionego z art. 190a § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., lecz z powodu choroby psychicznej oskarżona miała zniesioną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Tytułem środka zabezpieczającego orzeczono wobec G. B. terapię, a także zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonymi i zakaz zbliżania się do nich na odległość nie mniejszą niż 3 metry. Rozstrzygnięto w przedmiocie kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z 10 lipca 2020 r., sygn. akt IV Ka (...), po rozpoznaniu apelacji obrońcy oskarżonej, zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. G.

B., na jej wniosek, doręczono odpis przedmiotowego orzeczenia Sądu II instancji 27 października 2020 r., natomiast 2 grudnia 2020 r. złożyła ona wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji (k. 591). Zaskarżonym postanowieniem, nie uwzględniono wniosku oskarżonej. G. B. złożyła zażalenie, nie zgadzając się z treścią tego postanowienia (k. 749).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie G. B. należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z przepisem art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k., środek odwoławczy nie przysługuje na odmowę przywrócenia terminu, o którym mowa w art. 524 § 1 zdanie pierwsze k.p.k., a więc przywrócenia 30 dniowego terminu do złożenia kasacji. W konsekwencji, nie jest dopuszczalne ani wniesienie zażalenia na postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji, ani uruchomienie postępowania odwoławczego poprzez nadanie biegu takiemu zażaleniu, jeżeli zostałyby wniesione.

Tymczasem jak wynika z akt sprawy Przewodniczący Wydziału IV Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w P. zarządzeniem z 27 stycznia 2020 r. przyjął zażalenie G. B. na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia kasacji i skierował akta sprawy do Sądu Najwyższego (k. 760), co nastąpiło wbrew regulacji z art. 429 § 1 k.p.k..

Wymieniony przepis stanowi natomiast podstawę odmowy przyjęcia środka odwoławczego m.in. wówczas, gdy jest on niedopuszczalny z mocy ustawy, a nadto ma on zastosowanie w postępowaniu dotyczącym kasacji, poprzez art. 518 k.p.k. Czynności okołokasacyjne przed Sądem odwoławczym przebiegały zatem wbrew wynikającej z art. 429 § 1 k.p.k. powinności obligującej prezesa sądu, przewodniczącego wydziału czy upoważnionego sędziego (art. 93 § 2 k.p.k.) do odmowy przyjęcia środka odwoławczego, jeżeli m. in. był on niedopuszczalny z mocy ustawy, a w realiach niniejszej sprawy był, co wynika bez wątpliwości z art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k.

Skoro jednak do wskazanej wadliwości doszło, na Sądzie Najwyższym spoczywał obowiązek przeprowadzenia w pierwszej kolejności procedury kontrolnej warunków formalnych, w tym również badania podstawy dopuszczalności wniesionego środka zaskarżenia. W sytuacji stwierdzenia, że wniesione i

przekazane do rozpoznania zażalenie jest niedopuszczalne z mocy ustawy, o czym w tym wypadku przesądziła treść art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k., Sąd Najwyższy zobowiązany był do pozostawienia tego środka zaskarżenia bez rozpoznania zgodnie z art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., wobec czego orzeczono jak wyżej.